

Letno poročilo

petrazredne dekliške ljudske šole
v Kranju
za šolsko leto 1913./1914.

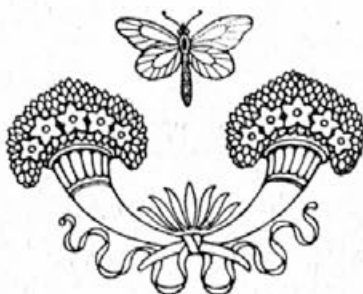
Izdalo šolsko vodstvo koncem šolskega leta 1913./1914.

Založil krajni šolski svet v Kranju.

Tiskarna „Sava“, Kranj.

Letno poročilo

petrazredne dekliške ljudske šole
v Kranju
za šolsko leto 1913./1914.

Izdalo šolsko vodstvo koncem šolskega leta 1913./1914.

Založil krajni šolski svet v Kranju.

Tiskarna „Sava“, Kranj.

✝ Prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand in njegova soproga Zofija vojvodinja Hohenberg

sta bila umorjena v Sarajevu, glavnem mestu Bosne, 28. junija 1914. ob 10 uri in 25 minut dopoldne. Morilca njuna sta avstrijska Srba: jeden je tiskar, drugi dijak VIII. razreda v Sarajevu. — Kruta smrt nadvojvode prestolonaslednika Franca Ferdinanda je grozen udarec za Avstrijo; kajti bil je mož v najboljših letih, izkušen državnik, izvrsten vojak, kateremu je Veličanstvo cesar v zadnjem času poveril skoraj vse vladarske posle. Njegova soproga, vojvodinja Hohenberg, je bila energična, izredno inteligentna

dama: ob enem pa tudi dobra gospodinja in izvrstna odgojiteljica svojih treh otrok, kneginje Zofije roj. l. 1901., kneževičev Maksimilijana roj. l. 1902. in Ernsta roj. l. 1904. Za prestolonaslednika Franca Ferdinanda plaka naš sivolasi vladar, so neutolažljivi ljubeznivi otroci njegovi, je v žalosti vtopljena cela Avstrija, ki je videla v njem vrlega naslednika dobrega svojega cesarja. — Tu podamo nekaj črtic iz njegovega življenja. Rodil se je gospod nadvojvoda Franc Ferdinand v Gradcu na Štajerskem 18. decembra 1863. Oče mu je bil nadvojvoda Karel Ludovik, cesarjev drugi brat, mati, nadvojvodinja Marija Anuncijata, hči neapolitanskega kralja Ferdinanda II; imel je še dva brata, Otona in Ferdinanda ter sestro Margarito, pozneje kneginjo virtemberško. Že leta 1871. mu je skrbna mati umrla za jetiko. — Pred vsem so mladega Franca Ferdinanda vzgojili za vojaški stan; brigali so se pa tudi zelo za njegovo versko vzgojo. Imel je najboljše učitelje, bodi-si duhovskega kakor posvetnega stanu. Leta 1875. je podedoval svojega strica bogatega prejšnjega velikega vojvode modenskega Franca Ferdinanda d' Este, ki je imel na Laškem obširna lepa posestva in najlepše palače polne umetnin. Poleg vojašine in mornarice se je začel pokojni nadvojvoda Ferdinand izredno zanimati za stavbarstvo. 1. julija 1900. se je prestolonaslednik Franc Ferdinand oženil z grofico Zofijo Chotek, češko plemenitažinjo v sorodu z avstrijskim dvorom in je po svoji poroki najraje bival v gradu Konopištu na Češkem. — V zadnjih dneh junija t. l. je s svojo soprogo prepotoval Bosno in tu bil povsod z mnogim navdušenjem sprejet; zato je pa tudi bosniško prebivalstvo in vsak dobri Avstrijec skrajno ogorčen nad izvršenim groznim umorom, ki je strl življenje dveh blagih, nadepolnih src! — Trupla gospoda nadvojvode Franca Ferdinanda in njegove do smrti zveste družice, gospe vojvodinje Zofije, so prepeljali v grobnico grada Artstetten na Dol. Avstrijskem, kjer je ranjki nadvojvoda želel biti pokopan. — Vsi avstrijski narodi prosijo Boga naj podpira našega tako kruto prizadetega vladarja in tolaži male nadvojvodove sirote! — Globoko presunjena po težkem udarcu, ki je zadel avstrijske podložnike je deklška šola in njeno državi zvesto učiteljstvo izražalo c. kr. okrajnemu glavarju gospodu Francu Schitniku čutila najglobokejše žalosti, s prošnjo, da sporoči na Najvišje mesto to izjavo sožalja in neomajane udanosti. — Prisostvovala je tudi šola sv. maši zadušnici dne 30. junija in šolski črni sv. maši 3. julija 1914. Učiteljstvo je v razredih sporočilo šolskim otrokom o pretresljivem dogodku in jim povedalo mnogo zanimivega iz življenja pokojnega nadvojvode. — Dneva sta bila po odredbi šolske oblasti pouka prosta.

Stoletnica zopetne združitve Kranjske z Avstrijo po kratki francoski vladi.

Drage učenke!

Danes 18. oktobra 1913. praznujemo stoletnico, odkar je Kranjska po štiriletni francoski vladi se zopet združila z Avstrijo. Kranjska je bila nepretrgano pod francosko vladno od leta 1809. do leta 1813. Čudile se boste, kako je to prišlo, da smo bili Kranjci štiri leta pod tujim vladarjem? V kratkem vam bodem, ljube učenke, to razložila.

Zadnja meseca vladanja rimskega cesarja Jožefa II. je zažarel na zapadu Evrope v Franciji strašni požar *francoske revolucije*. Francozi niso več hoteli pripoznati zakonov svoje države in so se leta 1789. vzdignili zoper svojega kralja. Vzroki francoske revolucije ali francoskega punta so bili neznosni, neopravičeni davki, ki jih je moralo plačati ravno revnejše ljudstvo, oblastnost in potratnost večine plemenitnikov in rovarski spisi nekaterih brezbožnih pisateljev, med katerimi sta bila najupljivnejša *Jean Jacques Rousseau* in *Voltaire*. — Vladal je takrat na Francoskem kralj Ludovik XVI. čednostni in dobri vladar; soproga mu je bila *kraljica Marija Antonijeta*, najmlajša hči slavne naše *cesarice Marije Terezije*, sestra cesarjev *Jožefa II.* in *Leopolda II.*

Francoski narodni zbor je tedaj poddržal cerkveno premoženje, odpravil samostane in dedno plemstvo. To novo ustavo je moral s prisego potrditi sam kralj Ludovik XVI. 14. julija 1790. V Parizu so zdaj gospodovali *Jakobinci*, najhujši sovražniki starega reda in kraljeve oblasti.

Sred takega naroda kralj ni mogel bivati, zato je sklenil uiti v Belgijo. Dne 22. junija 1791. ponoči je ušel kralj s svojo družino iz Pariza in došel že blizu meje v francoskem mestu Varennes, kjer so ga prekucuhi ujeli in ga zasramovaje med potom zopet pripeljali v Paris. — Leto pozneje 10. avgusta 1792. so kralja Ludovika in njegovo družino iztirali iz kraljevega grada in zaprli v trden grad Temple. — Dne 21. septembra 1792. je francoski narodni zbor odpravil kraljestvo ter oklical ljudovlado, to je tak način vladanja, kakor je sedaj na Francoskem, kjer vlada ljudstvo in imajo predsednika ne pa dednega vladarja. Avstrija in Pruska sta že l. 1792. raditega francoski ljudovladi napovedali vojno. — Do 1. marca 1792. je vladal v naši domovini Avstriji cesar Leopold II., ki je tega dne nenadoma za osepnicami umrl, zapustivši mnogobrojno rodbino, štiri hčere in dvanajst sinov, izmed katerih ga je nasledil najstarejši sin Franc. Nagla smrt je bila ubranila modrega in blagega Leopolda II., da ni mogel prihiteti na pomoč svoji sestri Mariji Antonijeti. Dobrega kralja Ludovika XVI. so obsodili na smrt in ga 21. jan. 1793. obglavili; ravno v tem letu 18. oktobra

je bila obglavljena tudi nesrečna kraljica Marija Antonijeta. — Vladal je tedaj v Avstriji *nemški cesar Franc II.*, ki se je rodil na Laškem v Florenci 12. februarja 1768. Bil je miroljuben, dobrasrčen in lepega trdnega značaja. Spoznal je, kako nevarne bi utegnile biti Avstriji misli francoskih revolucionarjev in je že zaraditega francoski ljudovladi napovedal vojno, pozneje pa še zato, da maščuje kruto smrt svoje tete Marije Antonijete. Te vojske, bilo jih je štiri, se imenujejo *zvezne vojske*, ker se je več držav združilo proti Franciji; trajale so skoraj nepretrgano do l. 1816., ko je na Kranjskem vladala strašna lakota. — V l. zvezni vojni se je posebno odlikoval naš rojak *Juri Vega*. V začetku zveznih vojska je sreča Francozom bila nemila, ker so bili vojaki slabo oboroženi in oblečeni ter izstradani. Imela pa je francoska ljudovlada izvrstnega generala *Napoleona Bonaparte*. Narodil se je Napoleon, kot sin plemenitnega odvetnika na tedaj laškem sedaj francoskem otoku Korsika 7. januarja 1768. Učil se je ob stroških kralja Ludovika XVI. na neki francoski vojni šoli. Osobito se je rad bavil z računstvom, zemljepisjem in zgodovino. Častihlepnost je bila glavni nagon njegove duše, kajti prepričan je bil, da ni duha enakega njegovemu. Bilo je to res, kajti zaman iščemo v zgodovini one dobe enako nadarjenega moža, ki je v boju bil hraber in se ni zmenil za smrtno nevarnost. Nikomur pa sreča ni bila tako mila in zvesta kakor njemu, ki je postal cesar Francozov. — Leta 1796. se je vojskovala Avstrija proti Napoleonu na Nemškem; tu je premagal petindvajsetletni *nadvojvoda Karel*, brat cesarja Franca, Francoze pri Ambergu in Würzburgu na Bavarskem. Napoleon je pa tudi premagal Avstrijce pri Lodiju na Laškem, vzel trdnjavo Mantovo in se vedno bolj bližal našim krajem.

Leta 1797. je prišel Napoleon prvikrat v Gorico, v Celovec in v Ljubljano ter skozi Kranjsko odvedel svoje vojake na Stajersko. Tu so se domačini tako junaško branili, da je Napoleon rad sklenil mir s cesarjem Francem v gradu Campo Formio na Laškem; tu je Avstrija od njega dobila Benetke (v Benetkah je on namreč od znotraj jahal na Markov stolp), Istro in Dalmacijo. — Leto 1797. je tudi rojstno leto naše cesarske himne „Bog ohrani cesar Franca“, ki jo je zložil prvi naš pesnik Valentin Vodnik. — Leta 1802. se je 2. decembra oklical Napoleon za dednega cesarja Francozov po volji narodovi. Proglasitev Napoleona za francoskega cesarja je napotila našega vladarja Franca II., da se je oklical *dne 10. avgusta 1804* dednim cesarjem avstrijskim ter odložil nemško cesarsko krono. Odsihdob se je imenoval *Franc I., cesar avstrijski*.

Velika zmaga Napoleonova je bila dne 2. decembra 1805. pri Slavkovu (Austerlitz) na Moravskem, kjer je cesar francoski premagal zbrane Avstrijce in Ruse. — V tem letu so zopet prišli Francozi v slovenske dežele in v Ljubljani firjali tri milijone frankov davka ter pozaprlji najodličnejše Ljubljance, dokler se ni izplačal davek.

Junaški boj Avstrijcev leta 1809.

Avstrijski državniki so l. 1809. spoznali, da bode treba, posnemajoč Francoze pomladiti vojsko. Cesarjev brat, ljudomili nadvojvoda Ivan je leta 1808. ustvaril domobranstvo, od tod ime „brambovec“. — Ob meji proti Italiji se je zgradilo več trdnjav n. pr. Naborjet, Predel in Trbiž na Koroškem; utrdil se je tudi ljubljanski Grad z Golovcem. — V tem letu je izdal naš pesnik Valentin Vodnik za domače brambovce „Pesmi brambovske“.

Na binkoštno nedeljo 21. maja 1809. je *nadvojvoda Karl* sijajno premagal Francoze pri Aspernu na Dol. Avstrijskem. Avstrijci so se tako neustrašeno borili, da je sam Napoleon pravil svojemu bratu Jožefu, ki mu je očital, da tako milo postopa z Avstriji: „Vi sodite kakor slepec o barvah. Vi niste videli Avstrijce pri Aspernu, torej niste videli ničesar.“ Junaško so se borili proti francoski vojski Tirolci. Neustrašeni poveljnik Tirolcev je bil *Andrej Hofer*, gostilničar na Pesku v Passeirski dolini. Kakor pravi junak se je boril Hofer proti sovražniku, a neki rojak izdajalec ga je predal Francozom. Hoferja so odvedli v Mantovo na Laškem, kjer so ga ustrelili 20. februarja 1810. — Prava junaka v boju proti Francozom sta bila poveljnika trdnjav Predel in Naborjet: na Predelu *general Hermann*, na Naborjetu *general Henzel*. Tu se je tudi branilo 300 Hrvatov-Ogulincev. Vsi so storili junaško smrt za domovino.

Dne 22. maja 1809. so v tretje prišli Francozi na Kranjsko; vodil jih je pastorek Napoleonov laški podkralj *Eugen Beauharnais*. Kot gospodarji dežele so Francozi naložili Kranjcem 15 ¹/₄ milijona frankov davka. — Dne 14. oktobra je bila podpisana v Schönbrunnu mirovna pogodba, ki je bila za Avstrijo prav pogubna. Napoleon je Avstriji naložil ogromno vojno odškodnino in vzel tretjino njenih dežel; iz pokrajin okoli Jadranskega morja, namreč iz Zg. Koroške, Goriške, Trsta, Kranjske, Istre, Dalmacije in iz Pustške doline na Tirolskem je ustvaril Napoleon kraljestvo „Ilirija“. Prestolnica je bila Ljubljana; Kranj in Novomesto sta bili kantonski mesti. Prvi deželni predsednik ali *gouverneur* ilirskih kronovin je bil *maréchal Marmont*, vojvoda Dubrovniški, vrlo nadarjen mož, ki je brzo potrebil rokovnjače in roparje ter jih dal obesiti. Odpravil je tudi *tlako*. Vkljub temu Francozi niso bili priljubljeni, ker so deželi nakladali preveč vojne kontribucije, odpravili mnogo praznikov in kar je bilo vernemu ljudstvu najhujše, so segli po zakladih romarskih cerkv.

Za šolstvo se je francoska vlada dokaj zanimala; v nižjih in višjih šolah je bil poleg francoščine učni jezik *slovenski*.

Leta 1810. je dosegel cesar Napoleon I. višek svoje veljave in slave. Ločiti se je dal od svoje prve žene Josipine Beauharnais in je zasnubil hčer cesarja Franca, *nadvojvodinjo Marijo Lujizo*. Leta 1811. se mu je rodil edini sin Napoleon, rimski kralj, vnuk cesarja Franca in ljubljeneц svojega očeta. V tem letu je 18. maja gorel Kranj, ki je bil takrat francoski, in srečni cesar Napoleon je dal 30.000 frankov v dozidavo kranjskih hiš.

A sreča je opotočna. Že leto 1811. so francoski vojaki začeli kljubovati njegovim naredbam; sili so bili neprestanih vojska ali on se ni zmenil zato in v svojem slavohepleju si je hotel osvojiti vso Evropo, da celo zavladati je hotel v Aziji. — Na svojem potu v Azijo sta mu bila napoti ruska država in ruski car. Poleti 1812. se je podal Napoleon z ogromno vojsko, v kateri je služilo dokaj Kranjcev, na Rusko in bil v prvih spopadih z Rusi zmagovalec. Dne 14. novembra 1812. so Francozi brez upora zasedli Moskvo, staro prestolnico ruskih carov; pa čudno, mestni prebivalci so bili večinoma odšli, ostali so v mestu le nekateri pustolovci. Francozi so se nadejali ugodnega prezimovanja v Moskvi, a prišlo je drugače; pustolovci, ki so bili ostali v mestu so na povelje mestnega poveljnika Rostopšina na več krajih zapalili mesto, tako, da je popolnoma zgorelo. — Kruta ruska zima je to leto zgodaj prišla v deželo in francoska vojska, nenavajena mraza, je mnogo trpela. Končni izid te vojske je bil, da so se Francozi popolnoma potolčeni, zmrzujoči, sestradani in razcapani po nepopisljivem trpljenju in v malem številu morali vrniti v svojo domovino. — Požar Moskve pa je oznanjeval Evropi, da ji skoraj napoči dan osvobojenja izpod jarma Napoleona.

Boj za svobodo.

Ruska zima je bila pobrala Napoleonu ogromno večino izkušenih vojakov; vendar je spravil v par mesecih spet novo vojsko na noge. Cesar Franc, kot Napoleonov tast, bi bil rad posredoval med zetom in nasprotniki, a vse pogajanje se je razbilo ob nepopustljivosti Napoleonovi, ki ni hotel kar nič odnehati, dobro vedoč, da izgubi ves ugled pri Francozih če odneha. Tako je bil cesar Franc prisiljen pridružiti se Rusom, Prusom in Švedom. Vrhovni poveljnik združenih vojsk je bil knez *Karol Schwarzenberg*, desna roka pa mu je bila grof *Jožef Radecky*, češki plemenitaš, pogumen in spreten častnik. Prav hrabra poveljnika sta bila med drugimi grof Nostitz in general Bianchi. — Na širni ravnini proti Lipskem na Saškem se je v dnevih 16. do 18. oktobra 1813. vnela trodnevna bitva „*Bitva narodov pri Lipskem*“, največja izza časov hunskega kralja Atila. 18. oktober 1813. je bil grozen dan; streljanje iz topov je bilo tako strašno, da so se konji kar tresli in da so mnogi vojaki oglušili in bili kakor topi. — Proti večeru so naši in naši zavezniki sijajno zmagali. — Ko je prinesel knez Schwarzenberg zveznim vladarjem zbranim na „vladarskem griču“ vest o zmagi, tedaj so vsi poklekli na tla in v goreči molitvi zahvalili Boga; Schwarzenbergu pa je podelil hvaležni cesar najvišje vojaško odlikovanje, veliki križ reda Marije Terezije. A Schwarzenberg sam si je snel s prsi komturni križec istega vojaškega reda, ter ga pripel grofu Radetzkiemu, ki je bil osnoval načrt za bitvo. Grof Nostitz, general Bianchi in vsi njegovi polkovniki so dobili nižje rede Marije Terezije in vsi preživeli bojovníki „kanonske križce“ vliče iz uplenjenih francoskih topov.

Ilirija zopet avstrijska. Dočim se je bojeval Napoleon na Nemškem, je imel braniti Ilirijo njegov pastorek, Evgen Beauharnais s 50.000 vojaki. Proti njemu je zbral cesar Franc 32.000 mož, katerim je bil poveljnik izkušeni general *Hiller*. Od Beljaka in Celovca na Koroškem pa do Celja na Štajerskem so bile razvrščene Hillerjeve čete. Hiller je dal zasesti Kranj, ki je bil še francoski; a podkralj Evgen ga je 2. septembra 1813. zopet osvojil. — Kranjski zgodovinar dr. Josip Gruden nam to tako pove: „Vnel se je srdit boj za mesto Kranj. Avstrijska vojska je gnala bežeče Francoze iz Tržiča, kjer so naši zmagali, proti Kranju. Francoski general Belotti se je moral umakniti čez Savo proti Medvodam, pa dobil od podkralja Evgena nepremišljeno povelje, naj zopet zasede Kranj. Zdaj se je pričel hud boj za važno postojanko. Francozi so z Gašteja obstreljavali mesto. Kranjci so poslali vso živino na Rupo in v druge vasi, sami pa so se poskrili po kleteh. Francozom je bilo tem težje zajeti mesto, ker so bili sami prej podrli most čez Savo. — Treba je bilo torej reko prebresti in preplavati. Pri sedanjem Majdičevem mlinu so morali lezti čez kolesa. Tedaj pa je eden mlinarjev spustil vodo, kolesa so se začela vrteti in mnogo vojakov je bilo pokončanih. — Trikrat so Francozi napad ponovili. Slednjič se jim je 2. septembra posrečilo vzeti Kranj. — V teh osvobodilnih bojih so se na Kranjskem odlikovali avstrijski generali *Hiller, Fölseis, Rebrovič, Nugent, Miljutinovič in Večej*; iz tržaške okolice in iz Istre je pa zapodil Francoze graničarski stotnik Hrvat *Lazarič*, rojen Tržačan. — Ko so po zmagi proti Francozom došle nove avstrijske čete čez Karavanke na Gorenjsko, so se Francozi umaknili od Kranja do Kranjske gore; zgodilo se je to 25. septembra 1813. po drugem viru že 23. septembra.

Posebno hude čase so doživeli Ljubljanci, ko je Evgen Beauharnais 28. septembra 1813. odšel proti Vrhniki s svojimi četami in vstavil na gradu posadko. Ze drugi dan so prišli Avstrijci v mesto in šest dni streljali na grad in Francozi z Grada nanje, tako da je marsikatera kroglja priletela v mesto. Dne 2. oktobra zvečer je zopet svirala avstrijska vojaška godba pred ljubljanskim rotovžem in zbrano ljudstvo je veselo vpilo „Živijo cesar Franc!“ — Dne 5. oktobra se je vdala hrabra francoska posadka in še tisti večer so Ljubljanci razsvetlili svoje hiše. — 8. oktobra so zapustili zadnji Francozi slovensko zemljo. Ta dan je namreč njih posadka odšla s tržaškega grada.

Ve pa, drage učenke, spomnite se vedno junaških činov in požrtvovalnosti svojih prednikov za dobrobit domovine, ko so v osvojitelnih vojskah proti Francozom denar in ženski nakit darovali v pokritje vojnih stroškov; v sreči in nesreči bodite zveste svojemu vladarju in svoji domovini veliki Avstriji, kakor so to storili naši predniki. Učite se iz slavljene preteklosti, da le čednost, miroljubnost in odločnost storijo ljudstva srečna. Da bode Avstrija vselej srečna in veljavna v krogu narodov v tem pomози Bog!

Sestavila F. J.

Šolska oblastva.

I. C. kr. deželni šolski svet.

Predsednik:

Ekscelenca Teodor baron Schwarz pl. Karsten, tajni svetnik
Nj. Veličanstva c. kr. deželni predsednik itd., itd.

Namestnik:

Rudolf grof Chorinsky, c. kr. dvorni svetnik.

C. kr. deželni šolski nadzorniki:

Franč Hubad, c. kr. dvorni svetnik, za srednje šole in za slovenske ljudske šole v šolskem okraju Ljubljana.

Franč Levec, c. kr. dvorni svetnik, za slovenske ljudske in meščanske šole in za učiteljišča.

Albin Belar, za nemške ljudske in meščanske šole in za učiteljišča.

Namestniki:

Dr. Franc Defela, c. kr. vladni svetnik in gimnazijski ravnatelj v pokoju.

Anton Črnivec, c. kr. učiteljiščni ravnatelj.

Henrik Gartenauer, šolski svetnik, c. kr. gimnazijski profesor v pokoju.

Poročevalec

v upravnih in gospodarskih šolskih stvareh.

Oskar vitež Kaltenecker, c. kr. dvorni svetnik.

Namestnik:

Dr. Franc Vončina, c. kr. okr. komisar.

Franč Jaklič, nadučitelj, drž. in dež. poslanec.

Evgen Jarc, c. kr. profesor, drž. in dež. poslanec.

Dr. Evgen Lampe, deželni odbornik.

Bogomir Remic, ravnatelj slov. trgovske šole.

Namestniki:

Dr. Ivan Zajec, deželni odbornik.

Dr. Fran Zbašnik, podravnatelj deželnih uradov.

Dr. Lovro Pogačnik, deželni tajnik.

Karel Dermastja, deželni poslanec.

Zastopniki
deželnega
odbora

Jožef Reisner, c. kr. gim. prof. zastopnik ljubljanskega mesta.

Namestnik:

Engelbert Gangl, realčni učitelj in deželni poslanec.

Anton Kržič, c. kr. učiteljiščni profesor.

Dr. Jožef Lesar, ravnatelj bogoslovnega semenišča.

Namestnika:

Dr. Alfons Levičnik, c. kr. gimnazijski profesor.

Dr. Janez Svetina, c. kr. gimnazijski profesor.

Dr. Rudolf Junowicz, šol. svetnik, c. kr. real. ravnatelj.

Adolf Sadar, učitelj mestne deške ljudske šole.

Zastopniki
cerkve

Namestnika:

Adrijan Achitsch, c. kr. gimnazijski profesor.

Franč Schiffrer, učitelj mestne deške ljudske šole.

Zastopniki
učiteljstva

II. C. kr. okrajni šolski svet.

Predsednik:

Franc Schitnik, c. kr. okrajni glavar.

Namestnik:

Vsakokratni njegov namestnik v uradnem vodstvu okrajnega glavarstva.

C. kr. okrajna šolska nadzornika:

Karel Simon, učitelj II. mestne deške ljudske šole v Ljubljani, za slovenske šole.

Dr. Henrik Svoboda, c. kr. profesor v Ljubljani, za nemške šole.

Zastopnik cerkve:

Anton Koblar, dekan v Kranju.

Namestnik:

Alojzij Šarc, župnik v Šmartnu.

Veščaka učitelja:

Vilibald Rus, učitelj v Kranju.

Franc Luznar, nadučitelj na Primskovem.

Namestnika:

Karel Završnik, učitelj v Dupljah.

Lovro Perko, nadučitelj v Poljanah.

Blaž Zabret, župan v Predosljah.

Matija Mrak, dekan v Stari Loki.

Jožef Potokar, župnik v Tržiču.

} Zastopniki občin.

Anton Koritnik, župnik v Cerkljah.

Franc Uršič, župan na Trati.

Jožef Ahačič, posestnik v Steničnem št. 6.

} Namestniki.

Zastopnika deželnega odbora:

Dr. Ivan Hubad, deželni okrožni zdravnik v Škofji Loki.

Janez Brodar, posestnik v Hrastju.

Namestnika:

Avguštin Šinkovec, župnik v Škofji Loki.

Ivan Kumer, posestnik v Kranju.

III. Krajni šolski svet.

Predsednik:

Dr. Valentin Štampihar, odvetnik, zastopnik občine.

Namestnik:

Ferdinand Pollak, trgovec in mestni župan, zastopnik mestne občine.

Krajni šolski nadzornik:

Dr. Edvard Šavnik, c. kr. višji okrajni zdravnik.

Člani:

Franc Ivanc, šolski vodja, zastopnik šole.

Anton Koblar, dekan, zastopnik cerkve.

Karel Šavnik, cesarski svetnik, lekarnar.

Anton Šlamberger, c. kr. notar.

Ciril Pirc, trgovec.

} Zastopniki
občine.

Namestniki:

Anton Zupan, c. kr. gimnazijski profesor.

Makso Pirnat, c. kr. gimnazijski profesor.

Vilibald Rus, učitelj.

Franc Šavnik, mag. farm.

Beno Tajnik, c. kr. davčni kontrolor.

} Zastopniki
občine.

II.

Šolska poročila.

I. Učiteljsko osebje.

Stalna nadučiteljica in šolska voditeljica:

Franja Jugović, razrednica II. razreda, je poučevala vse predmete v tem razredu, 20 ur na teden.

Kateheta:

Dr. Jakob Kotnik, mestni kapelan in katehet, zdaj veroučitelj na tukajšnji c. kr. višji gimnaziji, je do 1. marca poučeval veronauk v II. III. in V. razredu, 6 ur na teden.

Ivan Kogovšek, mestni kapelan in katehet je od 1. marca poučeval veronauk v I. in IV. razredu 3 ure na teden; od tega dne dalje je poučeval v vseh razredih 9 tedenskih ur.

Stalne učiteljice:

(na podlagi osebnega štatusa z dne 1. januarja 1914.)

Janja Miklavčič, razrednica III. razreda, je poučevala vse predmete v tem razredu, 22 ur na teden.

Marija Roos, razrednica V. razreda, je poučevala vse predmete v tem razredu in petje v IV. razredu, 26 ur na teden.

Marija Tomc, razrednica I. razreda, je poučevala vse predmete v tem razredu, 17 ur na teden.

Mestna pomožna učiteljica:

Olga Šavnik, razrednica IV. razreda, je poučevala vse predmete v tem razredu in petje v III. razredu, 23 ur na teden.

Radovoljka in nadomestovalna učiteljica:

Albina Bradaška, abiturijentinja, je kot radovoljka poučevala v začetku šolskega leta v vseh razredih, 16 $\frac{1}{2}$ uri na teden; od 14. marca do 10. maja 1914 je nadomestovala obolelo razrednico I. razreda.

Šolski sluga: *Ivan Kokalj*.

2. Statistični pregled učenk koncem šolskega leta 1913/14

		Razred					Skupaj
		I.	II.	III.	IV.	V.	
Število učenk dne 16. septembra 1913		34	50	52	47	40	223
Med letom	vstopilo	3	1	1	3	—	8
	izstopilo	2	4	1	5	3	15
Število učenk 15. julija 1914		35	47	52	45	37	216
Starost učenk, dne 15. julija 1914	6 let	5	—	—	—	—	5
	7 "	24	2	—	—	—	26
	8 "	6	33	6	—	—	45
	9 "	—	10	14	3	—	27
	10 "	—	1	18	14	1	34
	11 "	—	1	8	16	9	34
	12 "	—	—	3	9	13	25
	13 "	—	—	3	3	9	15
	14 "	—	—	—	—	4	4
	15 "	—	—	—	—	1	1
Skupaj		35	47	52	45	37	216
Po veroizpovedanju so vse učenke rimo-katoličanke							
Po narodnosti je Slovenk		35	46	50	44	36	211
" " sta Nemki		—	—	2	1	—	3
" " sta Hrvatici		—	1	—	—	1	2
Skupaj		35	47	52	45	37	216
Stanuje jih v Kranju		29	33	41	30	29	162
zunaj Kranja		6	14	11	15	8	54
Skupaj		35	47	52	45	37	216
Za višji razred je sposobnih		29	41	40	34	32	176
" " oddelek " "		—	—	—	3	5	8
" " razred ali oddelek je nesposobnih		—	—	—	—	—	—
neklasifikovana		6	6	11	8	—	31
Skupaj		—	—	1	—	—	1
Skupaj		35	47	52	45	37	216
Vse učenke so prav pridno hodile v šolo							

3. Učne knjige v šolskem letu 1913/1914.

Razred	Veronauk	Učni (slov.) jezik	Drugi deželni jezik	Računstvo	Petje
I.	—	Fr. Gabršek in A. Razinger: I. Berilo za obče ljudske šole. I. del. Abecednik. Cena 30 h.	—	A. Črnivec: Računica za obče ljudske šole. Zvezek I. Cena 30 h.	—
II.	Mali katekizem. Cena 30 h. — Jožef Volc: Kratke zgodbe svetega pisma stare in nove zaveze. Cena 50 h.	Gabršek-Razinger: Berilo za obče ljudske šole, II. del. Cena 60 h. — Schreiner-Bezjak: Slovenska jezikovna vadnica I. del. Cena 85 h.	—	Š. Črnivec: Računica za obče ljudske šole. Zvezek II. Cena 40 h.	Hinko Druzovič: Pesmarica I. del. Cena 30 h.
III.	Srednji katekizem. Cena 64 h.	Josin-Gangl: Drugo berilo in slovnica. Cena 80 h.	Dr. Karel Tumilr: Deutsches Sprachbuch für nichtdeutsche Volksschulen. I. Teil. Cena 80 h.	A. Črnivec: Računica za obče ljudske šole. Zvezek III. Cena 90 h.	Druzovič: Pesmarica. II. del. — Dr. Somrek: Prijatelj otroški. Cena 40 h.
IV.	Srednji katekizem. — Jožef Volc: Velike zgodbe sv. pisma. Cena 1 K.	Josin-Gangl: Treje berilo. Cena 90 h. — P. Končnik: Slovenska slovnica. Cena 90 h.	Dr. Karel Tumilr: Deutsches Sprachbuch für nichtdeutsche Volksschulen. II. Teil.	A. Črnivec: Računica za obče ljudske šole. Zvezek III. Cena 90 h.	Druzovič: Pesmarica. II. del. — Cena 50 h. Prijatelj otroški.
V.	Srednji katekizem. — Jožef Volc: Velike Zgodbe sv. pisma. Cena 1 K.	Josin-Gangl: Treje berilo. — Treje berilo iz c. kr. zaloge na Dunaju. Cena 90 h. — P. Končnik: Slovenska slovnica.	Dr. Karel Tumilr: Deutsches Sprachbuch für nichtdeutsche Volksschulen. III. Teil. Cena 1 K 80 h.	Dr. Fr. pl. Močnik: Računica za avstrijske ljudske šole. Višja stopnja. Predelala Kraus in Habernal. Cena 70 h.	Druzovič: Pesmarica. III. del. Cena 70 h. — Prijatelj otroški.

4. Knjižnica.

a) Šolarska knjižnica

šteje na koncu šolskega leta 1913/14 405 knjig v 422 zvezkih. Krajni šolski svet stavi v letni proračun za knjižnici 100 kron. Nabavili so se sledeči mladinski časopisi in knjige: Vrtec z Angeličkom, Zvonček in Schutzengel. — Družba sv. Mohorja, Utva in Mira, Pravljice. — Dr. I. E. Zorè: V tem znamenju boš zmagal. Zgodovinske slike iz prvih krščanskih stoletij. 137 učenek je čitalo 612 knjig.

b) Lokalna knjižnica učiteljic

šteje na koncu šolskega leta 1913/14 207 knjig v 428 zvezkih. Knjižnica se je pomnožila za sledeče časopise in knjige: Potopnik, Planinski vestnik, Elisabeth-Blatt, Illustrierte Wäsche-Zeitung; knjige družbe sv. Mohorja: I. M. Seigerschmied, Krščanska mati; dr. Josip Gruden, Zgodovina slovenskega naroda, III. zvezek; Slovenske večernice, 67. zvezek. (Mlada Breda). — Richard Kralik, Festgabe der Gemeinde Wien zur Erinnerung an die Befreiungskriege 1813, Gerlach und Wiedling, Wien. — Preskrbele so se te strokovne knjige: Navodila k učnim načrtom za risanje, ki so bili predpisani z ministrskim ukazom z dne 15. septembra 1911, št. 27.348, min. ukaznik 1911, št. 30. občnim, ljudskim in meščanskim šolam, moškim in ženskim učiteljiščem, tečajem za izobraževanje učiteljic ženskih ročnih del in otroških vrtnaric. — Ivanc Krulec, c. kr. vadnični učitelj v Ljubljani „Moja prva čitanka“. Za najnižjo stopnjo občin ljudskih šol. Na Dunaju v c. kr. zalogi šolskih knjig. Aprobirano od c. kr. min. za bogočastje in uk. — Karel Wider „Moje prvo berilo“. Za obče ljudske šole. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Kot učna knjiga pripuščena z razpisom c. kr. ministrstva za bogočastje in nauk z dne 11. okt. 1912, št. 41.159. — Egon Lehnert, Erprobter moderner Zeichen-lehrgang für Volksschulen. Nach den neuen Lehrplänen und Instruktionen für das 2—8. Schuljahr bearbeitet. Verlag von Paul Sollors Nachfolger, Reichenberg. — Slavni deželni odbor krajski je poslal z dopisom 29. aprila 1914, št. 5688, spis „Proti razširjenju bolezni na umu“. — Častiti gospod spiritual Blazij Bevk v Gorici je podaril knjižnici svoje delo „Zbrani spevi prosto po Ovidiju“. Ovid — Iljada — Odiseja — Enejida.

5. Učila.

Krajni šolski svet je postavil v letni proračun za nakup učil 100 K. Dosedaj se je učilna zbirka spopolnila po sledečih učilih: za veronauk: J. Heinemann, 40 podob Svetega pisma; za nazorni nauk: rizba učiteljice Olge Šavnik „Hiša“ in „Soba“, ki jih je podarila šoli; za zemljepisni pouk: A. Lehman, Dunaj (dvojna slika); Gerasch A. in Pendel E., Praga (Karlovo most in Hradčani); Gmunden, Travensko jezero in

Trauenstein: Trst od severa; za zgodovinski pouk: Rusch-Gerasch, Sv. Severin in Odoaker; Arpad zasede Ogrsko; Smrt Friderika II. Bojevitega; Iznajdba knjigotiska; Sestanek Maksimilijana I. z Vladislavom kraljem češkim in ogrskim; Radecky v bitvi pri Novari: Bitka pri Lipskem 1813. (Po P. Krafftovi sliki v hiši invalidov na Dunaju.)

6. Zdravstveno stanje na šoli.

C. kr. sanitetni referent g. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški si je 28. oktobra l. l. ogledal šolo v spremlju g. c. kr. višjega okrajnega zdravnika in šolskega nadzornika dr. Edvarda Šavnika. — To leto je bilo zdravje šolskih otrok še ugodnej, nego lansko leto. Največ opravičenih zamud je bilo meseca marca, primeroma najmanj oktobra in maja. — Pri učiteljicah je bilo zdravstveno stanje manj ugodno; učiteljica Marija Tomc je bila na dopustu od 14. marca do 10. maja t. l.; bolehal je tudi nekoliko časa učiteljica Janja Miklavčič. — Okrožni zdravnik in zdravnik-cepitelj dr. Edvard Globočnik je 4. julija učenkam v šoli stavil koze.

7. Letopis.

Rojstni dan Njega Veličanstva cesarja. Na cesarjev rojstni dan 18. avgusta 1913 je učiteljstvo prisostvovalo slovesni sv. maši v glavni cerkvi.

Začetek šolskega leta 1913/14. Vpisovanje učenk se je vršilo 14. in 15. septembra 1913. Dan pozneje je bilo poklicanje sv. Duha s slovesno sveto mašo; po sveti maši se je začel redni pouk.

Spremembe v učiteljskem osebju šole, imenovanje radovoljke, izpit učne usposobljenosti in priznanje starostne doklade. Še pred koncem šolskega leta 1912/13 je postal župnik v Rovih pri Kamniku mestni kapelan in katehet gosp. Valentin Sitar, ki je 7 let učil veronauk na dekliški šoli. Namesto njega je prevzel verski pouk na mestni šoli kapelan gosp. Ivan Kogovšek, ki se je iz Srednje vasi pri Bohinju preselil v Kranj. Ko je odšel v Ljubljano c. kr. profesor na tukajšnji Franc-Jožefovi višji gimnaziji gosp. dr. Franc Pernè, je bil s 1. marcem prideljen tukajšnji višji gimnaziji kot veroučitelj g. dr. Jakob Kotnik. — Z dopisom z dne 19. avgusta št. 5449, je c. kr. deželni šolski svet imenoval kot radovoljko na šoli gospico abiturijentinjo Albino Bradaška. — Pomožna učiteljica Olga Šavnika je 13. novembra 1913. pred izpraševalno komisijo v Ljubljani napravila izpit učne izposobljenosti. — Stalni učiteljici Mariji Tomc je bila priznana II. starostna doklada z dekretom c. kr. dež. šolskega sveta z dne 26. januarja 1914., št. 624.

Imendan našega vladarja in sv. maša v spomin pokojne cesarice Elizabete. V sredo, 4. oktobra 1913. je šola praznovala god Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. s slovesno sv. mašo in s prostim dnevom. — V sredo 19. no-

vembra 1913. je šolska mladina z učiteljstvom prisostvovala sv. maši v spomin pokojne cesarice Elizabete. Dan je bil prost pouka.

Proslavljenje stoletnice zopetne združitve Kranjske z Avstrijo po kratki francoski vladi. Dne 18. oktobra 1913. je šola praznovala stoletnico bitve pri Lipskem v dnevih od 16. do 18. oktobra 1813., ko je začela temneti zvezda sreče francoskega orla Napoleona I. V proslavo tega za Avstrijo odločilnega dne je dekliška šola prisostvovala slovesni sv. maši. Po sv. opravi so se podale učenke v III. razred dekliške šole, ki je bil po zaslugi gg. učiteljic lepo ozaljšan. Slavnost se je pričela z nagovorom voditeljice, kateri je sledil trikratni „Živio“-klic na našega presvitlega vladarja. Po nagovoru so učenke višjih razredov zapele pesem „Domovje moje Avstrija“; učenka IV. razreda, Kristina Ločnikar, je deklamovala Vodnikovo „Avstrija za vse“ in učenka V. razreda, Marija Stirn, Vodnikovo „Pesem brambovsko“. Na koncu slavnosti so deklice navdušeno zapele cesarsko himno. Ta pomembni dan je bil tudi prost pouka.

Razdelitev zimske obleke in obutve revnim učenkam iz ustanove po pokojnem dobrotniku trgovcu-rojaku Valentinu Pleiweissu. Voditeljica dekliške šole je 5. dec. 1913. razdelila 20 revnim učenkam obleko in čevlje, nabavljenih iz dohodkov ustanove ranjkega dobrotnika Valentina Pleiweissa. Po razdelitvi je voditeljica spodbujala obdarovanke, naj molijo za svojega dobrotnika Pleiweissa, za našega cesarja in sploh za vse osebe, ki jim kaj dobrega storé.

Gospod Alojzij Kummer, kranjski rojak, župnik v pokoju v Stari Loki, je podaril šoli znatno vsoto za revne učenke. Bog plati!

Nadzorovanje dekliške šole po c. kr. okrajnem šolskem nadzorniku g. Karlu Simonu. Dne 14. februarja 1914. je c. kr. okrajni šolski nadzornik gosp. Karel Simon po nadzorovanju v vseh razredih sklical konferenco, pri kateri se je izražal o uspehih v vseh predmetih, o disciplini in metodiki ter podal navodila kako postopati pri nekaterih predmetih. C. kr. deželni šolski svet v Ljubljani je vzel na znanje nadzornikovo konferenčno poročilo in v dopisu z dne 27. febr. t. l. št. 242/2 izrekel svojo zadovoljnost z uspehi učiteljstva dekliške šole v Kranju.

Kinematografske predstave za šolsko mladino. Šolske deklice z učiteljicami so prisostvovala meseca februarja t. l. v tukajšnjem kinematografu Nadišar dvema predstavama; ogledale so si historična kino-filma „Quo vadis?“ in „Devico Orleánsko“.

Učiteljska konferenca kranjskega šolskega okraja. Okrajna učiteljska konferenca kranjskega šolskega okraja je bila v sredo 8. julija 1914. točno ob poldnesi uri v Kranju v gimnazijski telovadnici s sledečim dnevnim redom z dne 1. maja 1914. št. 473/1.

1. Predsednik otvori konferenco. 2. Izvolitev dveh zapisničarjev in overovateljev. 3. Nadzornikovo poročilo. 4. Sredstva in pota s katerimi bi se učni uspehi v računstvu dvignili na višjo stopinjo. Poročevalka gđc. učiteljica Marija Črne v Šmartnem pri Kranju. 5. Revizija podrobnega učnega načrta za ponavljalno šolo v toliko, da se ta načrt spravi v sklad z zdaj vpeljanimi novimi učnimi knjigami. Poročevalci: g. učitelj Karel Završnik v Dupljah za enorazrednice, g. nadučitelj Josip Lapajne v Cerkljah za trirazrednice in gosp. nadučitelj Franc Rojina v Šmartnem pri Kranju za štirirazrednice. 6. „Vzorni šolski red“, ga izdela stalni odbor; poročevalka gđc. učiteljica Janja Miklavčič v Kranju. 7. Izbor učnih knjig in beril za šolsko leto 1914/15. 8. Poročilo knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice in nasveti o nakupu novih knjig. Dotične nasvete je najkasneje do 15. junija t. l. naznaniti začasni načelnici knjižničnega odbora gđc. Mariji Rooss v Kranju. 9. Volitev stalnega in knjižničnega odbora. 10. Samostalni predlogi.

Bogoslužne vaje. Šolarske sv. maše so se začele z majem in trajale do konca šolskega leta. Služil jih je župnik v pokoju g. Petelin. Šolski otroci so vsak torek in petek ob pol 8. uri prihajali k sv. maši; med mašo so zapeli pod vodstvom g. učitelja deške šole Vilibalda Rus, ki je tudi spremljal petje na orgljah. Cerkveno petje v šoli sta učili gg. učiteljici Rooss in Savnik. — Dne 11. junija se je pri ugodnem vremenu vršila procesija sv. Rešnjega Telesa; belo-oblečene učenke so se v spremstvu svojih učiteljic vrstile pred Najsvetejšim. Pri obhodu je svirala godba kranjske požarne brambce. Hiše kranjskih meščanov so bile bogato in okusno ozaljšane. — V soboto, 20. junija je šola praznovala sv. Alojzija s sv. mašo in prostim dnevom. V nedeljo, 21. junija, na praznik sv. Alojzija, so šolske deklice v prvič prejele sv. Obhajilo. Prvoobhajank je bilo 41. — Štirikrat v letu so prejele učenke zakramenta sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa. Prva sv. spoved je bila 27. aprila l. l.

Poučni sprehodi in izleti. V jeseni in v spomladi so učiteljice vseh razredov z učenkami napravile poučne sprehode; sprehajale so se po savskem drevoredu in se po kranjskem polju vrnile v Kranj. Podale so se proti Rupi in čirčiški gozd, k Materi Božji na Breg in Rakovco ter si dobro ogledale mesto Kranj s Savo. Najdaljši poučni izlet je naredil V. razred, ki si je izbral Ljubljano; tam so gojenke s svojo učiteljico najprej občudovale kranjske znamenitosti v muzeju Rudolfinum za tem so se podale na ljubljanski Grad ter si ogledale najzanimivejše točke Ljubljane.

Glasbena šola v Kranju. Učenke III., IV. in V. razreda so pohajale tudi letos „Glasbeno šolo v Kranju“ (podružnica „Glasbene Matice v Ljubljani“) in sicer: glasbeno teorijo in petje (I. in II. tečaj) 17 učenk pouk na klavirju 6 učenk.

Razdelitev šolskih naznanil. Učenke so prejele šolska naznanila štirikrat v letu: 29. novembra 1913, 14. februarja, 29. aprila 1914. in na koncu šolskega leta.

Konec šolskega leta 1913/14. S slovesno sv. mašo in zahvalno pesmijo se je 15. julija sklepalo šolsko leto. Ob koncu sv. maše je šolska mladina zapela cesarsko himno. Po sv. opravi so se učenke vrnile v šolo, kjer so prejele šolska naznanila, odpustnice in letna poročila.

8. Ukazi šolskih oblastev.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranju, vpoštevajoč korist sadjereje, zabranjuje v dopisu z dne 29. avgusta 1913. 25.200 šolski mladini, da ne sme krasti sadja in sploh rastlinstva poškodovati.

C. kr. okrajni šolski svet opozarja z dopisom z dne 1. oktobra 1913 št. 2525, na dunajsko „Oskrbovalno društvo za slepce-gluhoneme“ s pozivom, naj se šolski oblasti vsako leto do 20. oktobra naznanjajo šolodolžne slepce-gluhoneme.

C. kr. okrajni šolski svet razglša z dne 10. oktobra 1913, št. 2669 ukaz c. kr. ministrstva za bogočastje in uk od 6. junija 1913, št. 23531, ki poudarja važnost tujskega prometa za deželo z naročilom, naj se šolski otroci navadijo biti prijazni in postrežljivi napram tujcem.

C. kr. okrajni šolski svet priporoča z dne 1. decembra 1913, št. 3110 aprobirano knjigo ravnatelja meščanske in obrtno nadaljevalne-trgovske šole v Stockerau-u Leopolda Kocha „Haushaltungskunde“.

C. kr. okrajni šolski svet da v vednost z dne 14. decembra 1913. v dopisu št. 3236, da je c. kr. ministrstvo za bogočastje in uk določilo v razglasu z dnem 26. novembra 1913, št. 52733, 600 K za učitelje, ki se ponašajo z uzornimi šolskimi vrsti.

C. kr. okrajno glavarstvo v Kranju razglša z dopisom z dne 16. decembra 1913, št. 36448 uradne dneve v svojem področju.

C. kr. okrajno glavarstvo opozarja z dopisom z dne 18. decembra 1913, št. 29086, na škodljivost žganjepitja in omejuje iztoč opojnih pijač.

C. kr. okrajni šolski svet naroči z razglasom z dne 20. decembra 1913, št. 3310, naj se šolski oblasti naznanjajo slaboumnii ali bolehnii šolski otroci, ki so prejeli ob koncu svoje šolske dolžnosti odhodnice.

C. kr. okrajni šolski svet razglša po dopisu z dne 27. januarja 1914, št. 57/1, odredbo c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 1. januarja 1914, št. 8875 ex 1913, ki dopušča šolsko mladino le k tem gledališčnim in kinematografskim predstavam, ki so v vsakem oziru priporočljive.

C. kr. okrajni šolski svet priobčuje z dopisom od dne 5. aprila 1914. št. 399/1, odlok c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 27. marca 1914, št. 1704, ki naroča strogo postopati proti šolodolžnim ribskim tatém.

C. kr. okrajni šolski svet priporoča v dopisu z dne 12. aprila 1914, št. 417/1, pristop k društvu „Österreichische Gesellschaft für Schulhygiene“ na Dunaju.

C. kr. okrajni šolski svet razglaša z dopisom z dne 21. maja 1914, št. 556, odredbo c. kr. ministrstva za bogočastje in uk z dne 20. aprila 1914, št. 10.236, vsled katere pristojna učiteljicam-voditeljicam, če so tudi samskega stanu v uradnem občeivanju nagovor „gospa“.

C. kr. okrajni šolski svet vabi z dopisom z dne 26. aprilla 1914, št. 449, učiteljstvo, da se udeleži poučnega izleta na Adrijo.

C. kr. okrajno glavarstvo pozivlje prebivalstvo z razglasom z dne 30. aprila 1914, št. 9443, naj o priliki „Avstrijske alpske vožnje 1914“ ne dela zaprek vozečim se avtomobilistom, marveč naj jih v potrebi podpira in prijazno pozdravlja.

C. kr. zaloga šolskih knjig na Dunaju naznanja z dopisom dne 9. junija 1914, št. 3588, da bo pred začetkom šolskega leta 1914/15 izdala I. in II. del Brinarjeve „Slovenske slovnice“.

C. kr. okrajni šolski svet razglaša v dopisu z dne 18. junija 1914, št. 629/2, odredbo c. kr. ministrstva za bogočastje in uk z dne 4. junija 1914, št. 114, ki dovoljuje starišem v krajih, kjer so poleg ljudske še srednje šole, da svoje šolodolžne otroke vzamejo iz ljudske šole še pred koncem šolskega leta na ljudski šoli.

C. kr. okrajni šolski svet naznanja z dopisom z dne 2. julija 1914, št. 681/2, pretresljivo vest o groznem umoru izvršenem na vzvišeni osebi *gospoda nadvojvode prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove blage soproge*. V znak globoke žalosti, ki pretresa vzvišeno vladarsko hišo, na prvem mestu milostljivega našega vladarja, naj šolsko vodstvo napravi v sporazumljenju z župnim uradom pogrebno svečanost za vzvišena pokojnika. — Dan naj bode prost pouka.

9. Začetek šolskega leta 1914/15.

Zapisovanje bivših učenk in sprejemanje novih bo 14. in 15. septembra 1914. v pisarni vodstva. V sredo 16. septembra se bo pričelo šolsko leto 1914/15 s poklicanjem sv. Duha in slovesno sv. mašo; po maši se vrnejo učenke v šolo, kjer se začne pouk. Učenkam, ki vprvič vstopijo v šolo, ni treba prinesiti knjig. — Glede vpisovanja je pripomniti: Vsaka učenka, ki se vpiše, naj se oglasi v spremstvu staršev ali njih namestnikov pri šolskem vodstvu. Prvenkam, rojenim v Kranju se je treba oglasiti le z izpričevalom o stavljenju koz; učenke, ki niso v Kranju rojene, ali one, ki prihajajo iz drugih šolskih okolišev, naj se izkažejo s krstnim listom, izpričevalom o stavljenju koz in zadnjim šolskim naznanilom, če so že hodili v šolo. Zaradi točnosti v šolskih zapisnikih naj se tudi oglasijo stariši onih šolodolžnih otrok, ki so poprej tu v šolo hodili, sedaj pa posečajo kako višjo šolo ali se uče doma.

V Kranju, ob sklepu šolskega leta 1914.

Vodstvo.

III.

Imenik učenk.

I. razred.

Berčič Antonija — Kranj.	Malec Marija — Ljubljana.
Bernik Antonija — Kranj.	Miklavčič Marija — Idrija.
Blaznik Leopoldina — Kranj.	Mulej Angela — Zagorica pri Bledu.
Bodlaj Albina — Kranj.	Požgaj Vida — Kranj.
Bodlaj Leopoldina — Kranj.	Prestor Angela — Kranj.
Brešar Franciška — Čirčiče.	Rihtaršič Franciška — Kranj.
Čadež Darinka — Kranj.	Slabe Ivana — Kranj.
Eržen Marija — Kranj.	Soklič Helena — Kranj.
Gogala Edvina — Kranj.	Stare Marija — Kranj.
Gorjanc Mihaela — Gorenja Sava.	Schiffrer Viktorija — Kranj.
Gorjanc Valentina — Gorenja Sava.	Šink Jozefa — Kranj.
Hojkar Leopoldina — Kranj.	Šipek Franciška — Šenčur.
Jereb Angela — Kranj.	Šmajdek Nikolaja — Kranj.
Kern Ivana — Kranj.	Solar Alojzija — Lesce.
Knific Ana — Klanec.	Štiglic Stefanija — Radovljica.
Komatar Kristina — Kranj.	Tomažič Marija — Kranj.
Komatar Marija — Kranj.	Zupan Marija — Kranj.
Kotlovšek Mihaela — Kranj.	

II. razred.

Adamič Marija — Ljubljana.	Mihelič Marija — Kranj.
Amon Romana — Ljubljana.	Miklavčič Ivana — Kranj.
Ažman Terezija — Kranj.	Omejec Angela — Poljane.
Bernard Amalija — Kranj.	Omejec Pavla — Gorenja vas pri Trati.
Bradaška Štefanka — Grosuplje.	Pečar Vera — Ljubljana.
Brezar Matilda — Klanec.	Perčič Angela — Rupa.
Čadež Ana — Kranj.	Petač Marija — Čirčiče.
Demšar Karolina — Begunje.	Pirnat Marjetica — Kranj.
Dolenz Elizabeta — Kranj.	Podjed Angela — Voklo.
Ferjančič Božica — Mekinje.	Potočnik Ana — Kranj.
Gross Marija — Klanec.	Požgaj Vilma — Kranj.
Janša Ivana — Kranj.	Rakovec Veronika — Kranj.
Jenko Ivana — Kranj.	Rebolj Marija — Sežana. (Prim.)
Jeršin Ivanka — Kranj.	Rozman Ana — Predoslje.
Jezeršek Marija — Kranj.	Staré Ana — Kranj.
Kapušin Ana — Kranj.	Sušnik Silva — Logatec.
Knific Jožefa — Klanec.	Šink Franciška — Kranj.
Kokalj Zdenka — Kranj.	Šink Ivana — Kranj.
Kožuh Zofija — Kranj.	Šink Marija — Čirčiče.
Križnar Katarina — Zgornje Bitinje.	Šumi Ivana — Kranj.
Kunstelj Ana — Čirčiče.	Schiebel Branka — Zagreb. (Hrv.)
Kunstelj Marija — Kranj.	Vidmar Ida — Ljubljana.
Likozar Ivana — Kranj.	Volčič Franciška — Kranj.
Lukanc Marijana — Zgornja Bela.	

III. razred.

Amon Dana — Ljubljana.	Marn Pavla — Telfs (Tir.)
Ahlin Vera — Kamnik.	Otrin Jakoba — Senožeče.
Aljančič Frančiška — Kranj.	Pečar Hermina — Dunajsko Novo-
Bernard Gizela — Kranj.	mesto
Bernard Kristina — Kastav. (Istra).	Perčič Marija — Rupa.
Bisjak Cirila — Celovec.	Pfeifer Ivana — Kranj.
Bitenc Ana — Huje.	Pikuž Marta — Kranj.
Crobath Vitalija — Kranj.	Poljšak Elizabeta — Stari trg. (Staj.)
Čadež Franja — Kranj.	Pirnat Manica — Idrija.
Čebulj Ivana — Senčur.	Puhar Helena — Huje.
Dernič Ivana — Podnart.	Reyer Miroslava — Vinica.
Drinovec Marta — Radovljica.	Rogač Frančiška — Sv. Peter. (Kor.)
Fugina Sabina — Dobrepolje.	Sajevic Franja — Rupa.
Gabrič Ana — Kranj.	Sever Albina — Klanec.
Gabrič Antonija — Kranj.	Soklič Gabriela — Kranj.
Gabrič Elizabeta — Senčur.	Šegula Gabriela — Kranj.
Gorjanc Albina — Corenja Sava.	Šorli Kancijanila — Mala Rupa.
Hlebanja Marijana — Srednji vrh	Širn Ana — Kranj.
pri Kranjski gori	Šumi Angela — Kzanj.
Jenko Marija — Kranj.	Tomažič Viktorija — Kranj.
Kanduč Sonja — Gorenja Sava.	Tomažič Vilma — Kranj.
Korath Ana — Huje.	Trpin Dorotea — Tržič.
Kos Julija — Št. Vid ob Glini.	Uranč Matilda — Bukovščica.
Kotzbeck Edit — Mahrenberg.	Viršek Albina — Klanec.
Kregelj Katarina Št. Lenart. (Kor.)	Volčič Ana — Kranj.
Lukanc Marija — Tržič. (Kranjsko).	Volk Angela — Senčur.
Markelj Ferdinanda — Kranj.	Završnik Ferdinanda — Preddvor.

IV. razred.

I. oddelek.

Baloh Terezija — Gor. Sava.	Kunstelj Ivana — Čirčiče.
Bedenk Katarina — Kranj.	Kunstelj Mihaela — Kranj.
Bidovec Marija — Kranj.	Laibacher Marija — Šiška.
Bitenc Marija — Predtrg pri Ra-	Ločnikar Kristina — Gor. Sava.
dovljici.	Logar Stanislava — Kranj.
Bradaška Amalija — Kamnik.	Majdič Marija — Trata.
Bratuša Marija — Bled.	Miklavčič Marija — Stražišče.
Čadež Pavla — Kranj.	Nitsch Elizabeta — Ljubljana.
Čebulj Franica — Senčur.	Omersa Angela — Huje.
Dodič Helena — Ljubljana.	Pajer Kristina — Lipalja vas na Ko-
Erce Marjeta — Vodice.	roškem.
Eržen Jerica — Kranj.	Pečnik Ana — Kranj.
Frena Josipina — Innsbruck na	Pfaff Karolina — Šmarje.
Tirolskem.	Premru Marija — Kranj.
Gruden Franica — Primskovo.	Schiffner Leopoldina — Šiška.
Hojkar Pavla — Kranj.	Soklič Nikolaja — Kranj.
Hribar Marija — Drulovka.	Šorli Josipina — Osojnica pri Zirih.
Hufnagel Marija — Drulovka.	Štibelj Marija — Struževo.
Jereb Franica — Kranj.	Tepina Marija — Stražišče.
Kokalj Angela — Kranj.	Varl Florijantina — Klanec.
Kokalj Halka — Kranj.	Voglar Marija — Pivka.
Krt Ivana — Gor. Sava.	Vreček Pavla — Kranj.
Kruh Ljudmila — Postojna.	Vrhovec Franica — Stražišče.

II. oddelek.

Ferjančič Henrijeta — Mekinje.	Vidmar Marija — Ljubljana.
--------------------------------	----------------------------

V. razred.

I. oddelek.

Blaznik Nika — Kranj.
Bradaška Marija — Obergoggau
(Koroško).
Colnar Helena — Kranj.
Crobath Milena — Kranj.
Engelmann Ana — Hrastje.
Engelmann Antonija — Kranj.
Fugina Marija — Dobropolje.
Globočnik Eva — Kranj.
Grčman Ivana — Kranj.
Hafner Berta — Javornik.
Hlebce Alojzija — Zdole. (Štaj.)
Ivanc Vida — Kranj.
Koban Angela — Kranj.
Kožuš Ana — Kranj.

Križnar Polona — Pivka pri Naklem.
Marčan Angela — Goriče.
Miklavčič Ljudmila — Kranj.
Otrin Ana — Litija.
Otrin Hermina — Sodražica.
Pogačnik Ivana — Otoče.
Rožaj Marija — Radovljica.
Schiebel Ema — Zagreb.
Schiffrer Terezija — Kranj.
Stirn Ana — Kranj.
Šegula Marija — Kranj.
Veit Marija — Kranj.
Weinberger Štefanija — Kranj.
Župan Vanda — Kranj.

II. oddelek.

Ažman Draga — Kranj.
Bodlaj Jujijana — Bled.
Exler Marija — Kranj.
Korošec Slavica — Kranj.
Kunstelj Marija — Čirčiče.

Pečar Marija — Kranj.
Rakovec Pavla — Kranj.
Tomc Angela — Kranj.
Žan Antonija — Klanec.

